

**ВИХОВНА ГОДИНА З УЧНЯМИ НА ТЕМУ: “ЗВИЧАЇ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ”**

*Звичаї – це ті прикмети,
по яких розпізнає-
ться народ в його
історичному минулому.*

Якщо пильно
приглянутися до
української нації, то
можна побачити, що її
звичаї на диво між
собою близькі. Також
вони прекрасно
відтворюють духовну
культуру народу. Ще й
тепер, в наші дні ми
зустрічаємо у своїх
звичаях та народній
усній творчості ознаки

поєднання староукраїнської, дохристиянської і християнської культур. Дуже чудово
звичаї та традиції передаються через народні пісні та елементи танців.

У дітей свій особливий погляд на історичне минуле. Дізнаються вони про
звичаї від своїх бабусь та дідусів. Одна з таких прекрасних традицій – святкування
Різдва Христового. Це свято душі і серця. Дорослі в цей день схожі на дітей. Вони
усміхнені та щасливі. Та більш за все діти дізнаються про звичаї через ігри. Цей вид
дитячого спілкування дуже різноманітний і цікавий. Чого там тільки нема! В своїх
іграх діти перетворюються на казкових персонажів, або ж на “мам” і “татусів”.
Кожен вид гри відтворює якийсь звичай або ж традицію. Наприклад, візьмемо гру
“Козацька гора”. Відбувається це взимку під великий мороз. Діти вибирають
найкрутішу гору в селі, заливають її водою. Все це замерзає і стає як скло. Діти
беруть санчата і хто швидше доїде донизу. Іноді санки розпадаються і доводиться
їхати на своєму ж кожусі. Все це супроводжується сміхом та глузуванням. І так
кожного дня... Кожної зими. Неповторне дитинство... Саме в ньому зароджуються
основні риси культури до майбутнього дорослого життя.

Ось і мої учні 4-го класу сидять і з величезною цікавістю слухають про країну,
де народилися. Певно ж, вони задають велику кількість запитань, і шкода, що за
сорок п’ять хвилин уроку можна тільки поверхньо пройтись по цій чудовій темі.
Дитячі уста, часом, широко відкриті – стільки нового і скільки цікавого та
невідомого!

І мені, вчительці свого класу, приємно, що завдяки цій виховній годині діти
поринають у прекрасний світ звичаїв і традицій своєї неповторної Батьківщини –
України.

*Людмила Почка,
вчитель 4-класу Школи Українознавства*

НАВЧАННЯ У ДРУГОМУ КЛАСІ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

*Гей, яка чудова,
Свіжа і багата
Українська мова,
Мова мами й тата!
Мова мами й тата,
Діда і бабусі,
Знаю її добре,
Ще краще навчуся.
Р. Завадович*

Я вже не один рік навчаю дітей української мови в другому класі. Основне завдання цього рівня в Школі Українознавства – навчити дітей техніки читання, збагатити їх

словниковий запас і дати необхідний напрямок у розвитку навиків письма.

На уроках письма ми в цьому році вже пройшли слідуючі теми: подвоєння приголосних, вживання м'якого знаку в кінці слова, поділ слів на склади, перенос слів, визначення кількості букв і звуків у словах. Після вивчення кожної теми учні в моєму класі пишуть самостійну роботу. Результат показує, що діти засвоюють пройдений матеріал. Це говорить про те, що цей письмовий вид роботи приносить свої позитивні результати.

Ряд завдань виконуються для того, щоб збільшити словниковий запас. Багато підібраних мною вправ направлені на поглиблення знань, пов'язаних з орфографією. Два рази в місяць, тобто кожну другу суботу, учні пишуть диктанти, які складаються з словосполучень. Це підвищує навик розвитку письма.

На уроці читання проводиться перевірка на швидкість читання. В загальному, учні вдома читають заданий матеріал, а в школі відповідають на запитання. Всі завдання, пророблені в класі, а також домашні завдання допомагають дітям бути успішними у вивченні рідної мови, а також готують їх для переходу у наступний клас.

*Тамара Ромасьо,
вчителька 2-Б класу Школи Українознавства*

*Любіть красу своєї мови,
Звучання слів і запах слів:
Це квітка ніжна і чудова
Широких батьківських степів.*

*Всі каравани знайдуть воду
В краю пустинь і злих негод:
Як річка з роду і до роду,
Так мова з'єднує народ.*

Т. Масенко

УРОКИ ГЕОГРАФІЇ У 4-а КЛАСІ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Пісня Землі

Батьківщини рідної сади
Нахилились цвітом до води.
Кожна гілка – в сонці, у теплі,
Щедро пахне соками землі.

Батьківщини рідної гаї
Кличуть серце в затінки свої,
Зупинись і слухай солов'я,
І відчуй, що це земля твоя.

М. Сингаївський

Уроки географії в 4-А класі нашої школи мають мету – це навчити дітей відчувати, що Україна це їх земля, земля їхніх батьків. Протягом року учні знайомляться з природою Чорного та Азовського морів, з чарівною красою Карпат та мальовничим куточком

України – Південним берегом Криму. Вивчають також лісостеп і степ, який з незапам'ятних часів приваблював людину неповторною красою своїх краєвидів, багатствами чорноземів, зеленими луками і дібровами, садами і виноградниками.

Діти з цікавістю вивчають атлас України, який розповідає також про корисні копалини, різноманітний світ тварин, рослин, птахів, риб на території України.

На уроках географії учні дізнаються і про те, що останнім часом людина почала порушувати рівновагу в природі, знищуючи тварин і рослин, змінюючи рельєф Землі. Для того, щоб користуватися благами землі, треба знати закони, за якими вона розвивається, функціонує, розуміти всі процеси природи. Тому, на території України створені заповідники. Серед них – великий заповідник Асканія-Нова. Тут є представники тварин не тільки України, але й з усіх частин світу. На штучних водоймах плавають лебеді, різні качки, походжають рожеві фламінго. Живуть у просторих загонах, пасуться і навіть виводять пташенят африканські страуси і казуари.

Хлопчики та дівчатка нашого класу люблять уявно подорожувати у надра землі, плисти по річках України, виходити на вершини гір. Це вони практикують, щоб дізнатись чому змінюється клімат, висихають озера, з'являються пустині, де й чому розвиваються рослини та живуть різні тварини. Важливим питанням для них є те, яку роль у всьому цьому відіграє людина.

*Віта Артишук,
вчитель 4-А класу Школи Українознавства*

Уроки у перших класах Школи Українознавства

Українська школа на терені Америки, чи не правда, це є щось досить цікаве? І знайомство з цією школою починається в першому класі. Ось тому ми, вчителі перших класів, прагнемо зробити все, щоб це знайомство стало радісним і принесло щонайбільше користі і задоволення учням, а також їхнім батькам. Враховуючи те, що школа є у так званій, вихідний день, і більшість дітей зовсім не настроєні на працю, ми прагнемо організувати уроки так, щоб зробити їх цікавими і щоб діти вчилися, граючись. Гра - це чудовий світ дитинства, а навчання - це праця. І ми, дуже хочемо поєднати, корисне та приємне, разом. Це, звичайно, не означає, що навчання стане грою, а лише те, що діти вчаться-граючись. Ми прагнемо, щоб дитина сама захотіла працювати і щоб процес навчання став для неї частиною гри. Для цього ми використовуємо такі ігри, як "Упіймай звук", коли діти уважно слухаючи,

прагнуть вірно та швидко відповісти, де вони почули вірний звук: на початку, в середині. чи в кінці слова. Або гра, "Хто найбільше назве теплих слів?", коли діти стараються наввипередки пригадувати та говорити ласкаві слова, котрі допомагають їм бути ввічливими та мати гарні манери. А з яким захопленням діти читають на швидкість перед усім класом, де всі уважно дивляться на годинник, слідкуючи, щоб не пройшло більше однієї хвилини. Або, таке змагання, "Хто знає найбільше українських віршів?". Після того, як у дітей закінчується запас всього, що вони знають, вони стараються придумати щось самостійно, аби

"Я знаю!!!"

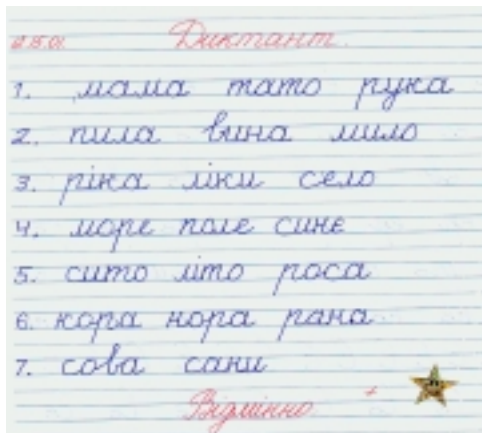
Урок письма у 1-"А" класі.

лише виграти. Хіба це не цікаво? Більшість дітей, що приходять у перший клас, зовсім незнайомі з українськими літерами, а тому нам доводиться починати з самого

елементарного. Але вже до кінця навчального року діти вміють читати, і середня швидкість їхнього читання становить приблизно 20 слів на хвилину. Багато допомагають нам у цьому різні вправи, які ми пропонуємо для швидкості та виразності читання. Крім цього, ми маємо чудовий "Букварик", який отримали з України.

Уроки писання та каліграфії є теж дуже корисні. Перше, що ми зробили, це відмовилися від олівців, і усі наші учні пишуть лише ручками.

Особливих успіхів досягли ті, хто пишуть ручками, котрі не витираються. Над кожним значком і буквою їм приходиться добре подумати, щоб написати вірно, та ще й прикласти багато старання. Але саме від цього виробляється хороший почерк. І ось один з найкращих зошитів читач може побачити на сторінках нашого шкільного журналу - це сторінка з зошита Каріни Філімончук.

Учні 1-"Б" класу "за роботою".

Крім цього ми майже щосуботи пишемо диктанти. Учні вправляються не лише вірно читати склади і слова, але й записувати їх на слух.

І ще один урок. Це урок, де ми вчимося говорити українською мовою. Ніхто не заперечуватиме тому фактові, коли наші діти прожили в Америці більше трьох років, розмовляти англійською для них легше, ніж українською. Але ми повинні постаратися зберегти ту мову, яка даватиме нам можливість спілкуватися з нашими дітьми. За весь навчальний рік, а це приблизно 32 уроки, ми з дітьми у першому класі вивчаємо більше двадцяти різних віршів, загадок, скоромовок. Ми не тільки вивчаємо їх, але і постійно повторюємо. Звичайно, ці віршики дуже короткі і цікаві, тому вчать вони легко. І якщо у кожному вірші є приблизно 15 українських слів, то на кінець навчального року діти знатимуть 300 слів. Багато це чи мало, вирішувати вам батькам.

Учителі перших класів:
Марія Павлицька,
Микола Павлицький

Урок письма у 1-"Б" класі.

Мало хто з дітей любить писати, а тим більше твори. Отже, коли я оголосила своїм п'ятикласникам, що будемо писати твір про осінь, у відповідь було чути слова незадоволення.

Ми готувались до написання твору майже цілий урок і в кінці учні були настроєні зовсім по-іншому – у них з'явилась охота до писання і навіть багато хто з учнів кинувся писати зразу ж, не відриваючись від паперу. Що ж ми

робили перед тим?

Найперше, допомогло те, що надворі справді була осінь. Кожен з учнів почав пригадувати що відбувається тільки восени, а більш ні в яку пору року. Чому ми любимо осінь, а чому ні? Всі думки записувались на дошці. Якщо учні щось забували, я нагадувала. Наприклад, яке стало повітря?

Пізніше ми всі ці ознаки почали з чимось порівнювати: жовте листя – з золотом, саму осінь – з художницею, чи з хазяйкою, яка складає урожай у кошики, і т.д.. Далі ми пошукали описи осені в оповіданнях, які ми читаємо на уроках української літератури. І останнє, ми дивились картини, на яких були зображені різноманітні осінні пейзажі.

Після цього учням не потрібно було довго думати, про що писати, ідей було більш ніж достатньо. Потрібно було тільки вибрати, які найбільше до вподоби і скласти твір. Ось два із цих творів.

Ірина Лециньська,

вчитель 5-го класу Школи Українознавства

Осінь.

Осінь – золота пора року. Поступово жовкне листя на деревах. У цей час дуже гарно у лісах і садах. Там дерева ніби у золотому убранні, а земля вкрита опалим жовто-червоним листям. Приємно шурхотить воно під ногами.

Дні стають коротші, а ночі – довші. Ще сонечко світить яскраво, проте вже не гріє. На голубому небі з'являються сиві хмари. Скоро почнуться дощі.

Фермери поспішають зібрати з поля врощений урожай. Вони копають картоплю, збирають буряки, кавуни, дині, моркву. Найпізніше з полів збирають кукурудзу. Потрібно не тільки зібрати урожай, а й підготувати поля до наступної весни. Отож, скоро усі лани будуть зорані. Осінь – гаряча пора року для фермерів.

Я дуже люблю осінь. Мені подобається спостерігати за змінами в природі, особливо в осінньому лісі. Я добре пам'ятаю наші сімейні походи в осінній ліс за грибами на Україні. Яка це краса! Чудова пора року осінь!

*Ірина Гелетюк,
учениця 5-го класу*

Осінь.

Настала осінь.

Пожовтіло листя на деревах. Пташки відлітають в теплі краї, тому що температура повітря стає холоднішою.

Багато лісових звірів готуються до зими. Вони запасують їжу з полів, бо скоро прийде зима і земля вкриється білим, пухнастим снігом. Звірам буде важко знайти їжу.

Дерева скидають золотисте листя на землю. Починають іти холодні дощі.

Я дуже люблю осінь тому, що її називають золотою порою року, і тому, що осінню народилися моя мама, тато і брат Сергій. А ще я люблю осінь за те, що ми можемо гратися в листі.

*Ярослав Тютюнник,
учень 5-го класу*